

« ἤγοιζαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν ὡς λέων ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος· ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη πάντα τὰ ὄσῳ μου » καὶ τὰ ἐξῆς. Τὰ δὲ θηρία ἔλειχον τοὺς ἁγίους αὐτοῦ πόδας. Ἰδόντες δὲ οἱ παρεστῶτες τὸ γεγονός ἐπίστευσαν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐθυμώθη λίαν καὶ ἐκέλευσεν ταυνοσθῆναι αὐτὸν χαμαὶ καὶ παγῆναι εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ ὀβελίσκον καὶ ἕτερον εἰς τὸ στήθος καὶ εἰς τὴν κοιλίαν ὁμοίως καὶ κυλίσαντες λίθον ἄνδρες ἐνενήκοντα ἐπέθηκον ἐπάνω αὐτοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ λίθου καὶ [245] τῶν ὀβελίσκων τὰ ἐντὸς αὐτοῦ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ἀφεδρώου αὐτοῦ καὶ ἦν τεθνηκώς. Αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ κατελθὼν ὁ Σωτὴρ ἀνέστησεν αὐτὸν ὑγιῆ καὶ ἀσπασάμενος (¹) αὐτὸν λέγει· « χαίροις, Ὑπάτιε, ἀναλύεις ταχέως πρὸς με ». Τῇ δὲ ἐπαύριον ἀναστάς ὁ βασιλεὺς καὶ θεασάμενος αὐτὸν ἀνιστάμενον ἐκέλευσεν αὐτὸν τῷ ξίφει τελειωθῆναι. Λαβὼν δὲ αὐτὸν ὁ σπεκουλάτωρ ἔξω τῆς πόλεως λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ ἅγιος Ὑπάτιος· « ἄνες με (*) μικρὸν ἵνα προσεῦξωμαι »· ὁ δὲ σπεκουλάτωρ λέγει πρὸς αὐτὸν· « εὖζαι ὡς θέλεις », καὶ κλίνας τὰ γόνατα αὐτοῦ προσεῦξάτο λέγων·

24. « Κύριε, ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, ὁ καὶ τῶν ἀγγέλων πληθὴ συστησάμενος εἰς προσοκνήσιν σου, ὁ καὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσας κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ δούς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰδίου, εἶτα ἐκπεσόντα (²) ἐκ τοῦ παραδείσου διὰ τῆς ἁμαρτίας μὴ παριδὼν ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, αὐτὸς καὶ νῦν δέσποτα φιλόανθρωπε, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου καὶ ἐπάκουσόν μου· καὶ ὅπου ἂν γένηται ἡ μνήμη (³) καὶ ὅστις ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά μου, ἐπάκουσόν μου, κύριε, καὶ ἐλέησον ἅπαντας. Καὶ δὸς αὐτοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν· καὶ ὅστις ἐπικαλέσεται με ἐξ ὅλης ψυχῆς ἀποδώξον ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν γοητείαν καὶ μαγείαν καὶ φαρμακείαν καὶ περιεργίαν, καὶ μὴ ἐπέλθῃ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκεῖνῳ (⁴) ὄφις, ἔχιδνα, ἢ ἔβρασις (sic) ἢ λύμη, ἀλλὰ ἀποδώξον ἀπ' αὐτῶν πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα· καὶ δὸς αὐτοῖς, Κύριε, πλησμονὴν σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν. Καὶ ἐάν τις ἐνοχλῆται ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ καὶ προσφύγῃ τῷ ναῶ μου μὴ ἐξέλθῃ λυπούμενος, καὶ ἐάν τις ἐν δικαστηρίῳ ἢ ἐν πολέμῳ ἢ ἐν θαλάσῃ περιπέσῃ καὶ ἐπικαλέσεται με, ταχέως σωθήσεται, καὶ ἐάν τις ἔχη πληθὸς ἁμαρτιῶν πολὺ καὶ ἐπικαλέσεται με τὸν δοῦλόν σου, συγχώρησον αὐτῷ πᾶν ἁμάρτημα ».

(*) *cod. μοι.*

(¹) συστησ. *C N* — προσουσίμ. *R*¹

(²) ἐκπεσόντα *codd.*

(³) ἡ μνήμη μου καὶ ὅστις ποιῆσῃ φωταψίαν ἐν τῷ οἴκῳ μου... καὶ ὅστις ἐπικαλέσεται τὸ ζωαρχικόν σου ὑπερένδοξον ὄνομα δι' ἐμὲ... ἔχιδνα οὐ λυμώδης νόσος *N*.

(⁴) ἐν τῷ οἴκῳ ἐκεῖνῳ ἢ ἔχιδνα ἢ σκορπιὸς ἢ χηλο (*erasumi*) σαῦρα ἢ ἀκρίς ἢ ῥόγα κα... ἢ κάμητη ἢ βρόχος ἢ σκανορίς ἢ μυσερόν ἢ ἔσβασις λυμική ἀλλ' ἀποδώξον ἅπαντα πάντων τῶν πονηρῶν καὶ ἀκαθίστων πνευμάτων καὶ δὸς αὐτοῖς κύριε πλησμονὴν σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου βοῶν τε καὶ προβάτων· ρίξων (?) τε καὶ καμήλων εἰς πλησμονὴν καὶ μὴ γένηται πτωσις κατ' αὐτῶν· ἀλλη] *deest codex R*¹ — ἔδρασις λυμική *R*²